

İşte Gidiyorum İzmir

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 19 Ocak 2012

Topladım valizimi işte gidiyorum İzmir!
Seni ve sevgilimi yüreğime gömdüm...
İşte gidiyorum İzmir!
Artık ben bu şehirde öldüm.
Ağlamaktan çürüyen gözlerimi sana emanet ediyorum.
Çünkü artık ağlamak istemiyorum.

Oysa ne hayallerle gelmiştik sana,
Ömrümüz seninle nihayet bulacaktı...
Olmadı.
İşte gidiyorum İzmir!
O yar gitti gideli,
Bende hayır kalmadı.

Nasıl sevmiştim oysa seni.
Kordon boyunu, Karşıyaka'nı,
Balçova'yı, Bornova'nı.
Simide gevrek dedirten sen,
Çekirdeğe çiğdem.
Boyozu senle tanıdım,
Her birine ortak oldu martıların...
İşte gidiyorum İzmir!
Damağımda tadın.

Oy benim gülistan memleketim!
Oy benim efeler diyarım!
Her şey, her şey kaldı yarım.
Demokrat şehrim,
Medarı iftiharım...
Canım, cananım,
İşte gidiyorum İzmir!
Dinmiyor efkârım.

Üzülme ne olur.
Say ki hiç gelmedim sana,

Say ki hiç yaşamadım bu şehirde.
Say ki hiç sevmedim o kadını.
Say ki onun yüzünden terk etmiyorum seni...
İşte gidiyorum İzmir!
Unutma beni.

Dağlarda çoban ateşi olmaya gidiyorum.
Yüreğimin ateşini söndürmeğe gidiyorum.
Son sigaramı Karşıyaka sahilinde söndüreceğim
Ve artık hiç içmeyeceğim...
İşte gidiyorum İzmir!
Bir daha dönmeyeceğim...

Yıldızlarını, güneşini bana ödünç ver, Bir daha bulamam benzerini...
Eğer almayacaksan gözlerimi,
Yağmurların gözyaşıma eşlik etmeğe gelsinler.
Çok, ama çok özleyeceğim seni.
İşte gidiyorum İzmir!
Ben seni hiç unutmayacağım,
Sen de unutma beni.

MEHMET FİKRET ÜNALAN